

[Kaj Andresen.]

boligbyggeriet, må der ikke være tvivl om, at boligerne må vente. Hvis vi skal leve videre med den høje rente, må man ophæve den urimelig lave rente, der er sikret væsentlige dele af boligbyggeriet.“ Jeg gentager: der må ikke være tvivl om, at boligerne må vente, så kan bolig-mangel være bolig-mangel og saneringens løsning igen blive sød fremtidsmusik. Den høje rente er vel kommet for at blive, og derfor kan man betragte Aalborg Stiftstidendes bemærkninger som et velment spark til det sociale boligbyggeri.

Vi tror tværtimod, at det sociale byggeri gennem en langtidsplanlægning, gennem det rationelle byggeri netop kan skabe den mængde af gode familiebøliger i etagebyggeriet, som er nødvendig for at klare bolig-mangel og sanering. De vil oven i købet — det er jo en kendsgerning — stille mindre krav til kapitalmarkedet end en del af det dyrere luksusbyggeri, f. eks. de meget kostbare parcelhuse. Med en forhøjelse af kvotaen for det sociale byggeri til 18.000 boliger om året vil vi stå betydelig bedre rustet i de kommende år.

Det er i øvrigt også lidt besynderligt, at Danmark ligger i bunden i forhold til de andre nordiske lande, når det gælder investering i boligbyggeriet. Vi anvender ca. 4 pct. af vort bruttonationalprodukt til investering i byggeriet, medens vore nabolande er oppe på 5-6 pct. Det tyder da ikke på, at det er boligbyggeriet, der belaster vor økonomi hårdst.

Vi opfordrer altså partierne til at slutte op om vort forslag om en forhøjelse af den sociale kvota til 18.000 boliger.

Poul Schlüter: Det er jo ikke første gang, vi i folketinget skal behandle et socialdemokratisk forslag om, at kvotaen for det statsgaranterede byggeri skulle sættes op til 18.000 boliger om året. Det er nu sket et par gange, men begge gange efter at socialdemokratiet har forladt regeringsbænkene for at nyde oppositionens friere tilværelse. Derfor må man naturligvis spørge: er der sket en sådan ændring i byggeaktiviteten, at en ændring af den sociale garanterede kvota virkelig er nødvendig? Og med nødvendig mener jeg i denne forbindelse sagligt nødvendig.

Det var jo en skarp tale, hr. Kaj Andresen holdt for et øjeblik siden. Det var, ligesom han ville forme et indtryk af, at bolig-mangelen og boligproblemet i Danmark er noget, som først har foreligget, efter at han selv måtte forlade sin ansvarsfulde post i boligministeriet. Men sådan er det jo ikke. Boligmangelen har været til stede i en lang årrække, og bolig-mangel — det må erkendes — har vi endnu. Men hvad er der sket i de sidste år, efter at den nye regering er kommet til? Har den nye regering virkelig ført en sådan boligpolitik, at hr. Kaj Andresens tale i dag har mindste grund til berettigelse?

Jeg vil gerne takke for det talmateriale, boligministeren lod indeholde i sin tale i dag. Det er jo ikke, fordi det er et nyt materiale, det har været bekendt for os alle og altså også for hr. Kaj Andresen for længst, men jeg synes, det var gode tal at få på bordet som indledning til den drøftelse, vi i dag skal have af socialdemokratiets forslag. Disse tal viser jo, at der aldrig før er færdiggjort eller igangsat så mange boliger i Danmark som netop i det sidste par år. Man kan altså ikke motivere det socialdemokratiske forslag i dag med, at der er sket en nedgang i byggeriet i den nuværende regerings tid.

Ligesom boligministeren har jeg hæftet mig ved de vekslende begrundelser, hr. Kaj Andresen har givet sit forslag, én i 1968 og en anden nu i 1969. I 1968 hed det, at boligbyggeriet var genstand for en nedgang. Det var urigtigt. Nu i 1969 hedder det, at boligbyggeriet er stagnerende. Det er forkert, og det må hr. Kaj Andresen da vide. I sin tale i dag siger hr. Kaj Andresen, at regeringens politik er at udskyde løsningen af bolig-mangelen. Det er jo hårde ord. Det er ord, der er så hårde, at i alt fald antydning af en dokumentation burde følge med. Den kom ikke; den kan heller ikke leveres, for tallene giver ikke grundlag for påstanden. Vi ved, at i første halvår af 1969 påbegyndtes opførelsen af 26.800 boliger i vort land, og vi ved også, at det er 6.500 flere end i samme halvår af 1968. Ser vi på det allernyeste tal, for tredje kvartal af 1969, som netop er passeret, så møder vi den samme tendens. Pr. 1. oktober 1969 var der 66.000 boliger under opførelse i Danmark. Ja men hr. Kaj Andresen ved jo, at det er et større tal end